

CUIDEM ELS GATS!!

per Jaume Camps
Veterinari

Membre del Patronat de la Fundació Purina

Els gats, si no els ensenjem altre cosa, mosseguen per jugar, ja qu'és el seu instint de predadors, i s'esmoleix les ungles, tot fent exercisi, en el primer que troben, i solen ser les moquetes del saló o els mobles més cars...

No és culpa dels gats. El que és natural en ells, ens sembla perjudicial per nosaltres, i els repletem moltes vegades de forma incorrecta.

Dedicant una mica de temps i atenció, i comprenen que els gats són d'una espècie diferent a la nostra i amb costums etològiques propies, NO hem de seguir les pautes d'educació com si es tractés d'un infant. Sols així el farem un bon animal de companyia.

Un cop ja més educat, quan tingui el seu lloc de dormir, el caixonet de sorra neta, i el pal amb moqueta vella per les ungles, ben alimentat i que no li falti aigua, hem de pensar, com contraoferta lògica, que si ha entés que no pot fer-nos mal, a nosaltres o al nostre mobiliari, nosaltres també hem de procurar que amb el nostre sofisticat mon, no li fem mal a ell.

① Els gats són jogueners i fan servir qualsevol cosa. Quí no ha vist, inclòs en pintura, el gatet o gat jugant amb un capdell de llana, o corrent darrera un fil? Dons, malament...! El que convé com joguina té d'esser segur, que no es trenqui, ni s'ho pugui emparar, com per exemple els xiulets de les pilotes o ninotets de goma. Les joguines, i ells saben que són d'ells, poden ser pilotes de plàstic dur, ratetes de goma de seguretat, etc.

→ del seu abast

Treiem les pilotes de fil, cintes de goma, pilotes de xapas d'alumini o d'altres metalls, cordons, botons, agulles enfilades, grapetes subjectapapers (empassades sels sol quedar en l'estomac), bosses de plàstic (es poden ofegar), etc. etc.

② El gat és caçador solitari, i per aixó li agrada buscar coses de menjar independentment del que tingui en el seu plat o menjadora. Les escombreries poden ser regirades, en el jardí o al carrer (és millor que no hi surti) i en qualsevol lloc pot trobar ossos i espines que, trencats, poden ser armes punyents i claver-sels a la gola, o al tracte gastro-intestinal.

Evitem, per tant, donar-li per menjar parts de pollastre, o de conill, o de ossos de costelles de xai, o espines de peix, etc. o bé molta llet, ja que s'els coagula a l'estòmac i la lactosa els pot donar fortes diàrees.

Parlant de menjar, i per millorar la seva salut i la seva forma, també hauriem d'evitar menjars casolans, amb molt de greix, amb més sal de la que precisen, amb salses i espècies que són irritants per a ells, (pensem que mengen proporcionalment com tres vegades i mitja més que nosaltres...). Ni tampoc fetge, com aliment majoritari, per molt que li agradi, ja que produeix hipervitaminosi A, de fatals conseqüències.

El millor és un aliment complet (extrusionat o en llauna) de marca coneguda, i sobre tot que no els falti aigua al seu abast. Dia i nit.

③ Els gats tenen molta curiositat pel món que'ls envolta. Els agrada pujar amunt. Veure-ho tot des de dalt. Són molts els gats que els veterinaris clínics en diuen "paracaigudistes", que cauen desde un balcó, i fins i tot d'un seté pis...

Els encanta pujar a la cuina i encara que diuen que "gat escaldat, de l'aigua freda fuig", primer s'ha d'escaldar...

Roseguen molt, i qualsevol cosa. Clavar les dents, humides, en un fil d'electricitat, pot ser-li fatal.

La rentadora moderna, és un bon invent, però si el gat hi entra per olorar la roba dels "amos" i es posa en marxa...

Hem de tenir cura de tants i tants detalls, perquè no puguem fer mal al nostre gat, i per tenir-lo present, no més cal pensar una mica i evitar descuits. D'aquesta manera el gat no ens podrà retreure que si ell ha après a no mossegar-nos ni esgarrapar-nos, també nosaltres tenim de evitar-li totes les possibilitats de que prengui mal, o que perdi la vida.

Es fals el que tinguin set vides...